తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని

దిశానిర్దేశం

స్వామి వారి దివ్య లీలలు

33వ భాగము

తెలంగాణలో
మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం

- గోవింద దాసు
(పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి)

33వ భాగము

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశానిర్దేశం

స్వామి వారి దివ్య లీలలు

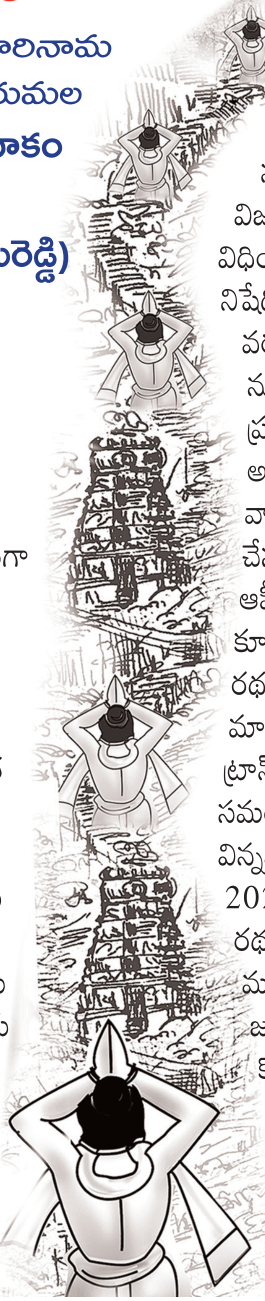

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

శ్రీ వేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
– గోవింద దాసు (పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి)

దిశా నిర్దేశం : సిద్ధిపేటకు 7 కి.మీ. దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామంలోని మా తోటబావి వద్ద తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయదలచాడు. కనీసం వెండి వాకిలి వరకైనా తిరుమల ఆలయ ప్రతిరూపమును నిర్మించమన్నారు. తాను స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని భక్తులను అనుగ్రహించుదునన్నారు. మరియు వివిధ భక్త బృందాలచే వంతుల వారీగా అఖండ హరినామ స్మరణ జరగాలని సూచించారు. స్వామివారిని తిరుమల నుండి ఆహ్వానించుటకు తగిన యోగ్యత సాధించుటకు వీలుగా కఠిన సాధనతో పాటు భాగవతుల ఆశీర్వాదమును పొందమన్నారు. తన కలల ద్వారా ఏప్రిల్ 2000 నుండి శిక్షణ ఇచ్చుట ప్రారంభించి ఏప్రిల్ 2022లో అసలు విషయం తెలిపారు. మరియు ఈ కార్యక్రమములో భక్తులను భాగస్వాములుగా చేయుటకు వీలుగా స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను ఏప్రిల్ 2023 నుండి ప్రచురించమన్నారు. అందులో భాగంగా ప్రస్తుతపు 33 వ భాగపు లీలల ప్రచురణ. (సెప్టెంబర్ 2020 నుండి డిసెంబర్ 2020 వరకు).

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరునికి 18వ పర్యాయంగా 7 కోట్ల జప సమర్పణ

సెప్టెంబర్ 2020 : గత 6 నెలలు నుండి దేశంలో 'కరోనా–19' మహమ్మారి విజృంభిస్తున్నందున ప్రభుత్వము వారు ఆంక్షలు విధించారు. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక సమావేశాలను నిషేధించారు. టిటిడి ఆలయంలో కూడా చాలా రోజుల వరకు భక్తులకు ప్రవేశం లేదు. కాని జులై 2020 నుండి కొద్దిమందిని అనుమతిస్తున్నారు. పర్యాటక ప్రదేశము కావటం వలన తిరుపతిలో కోవిడ్ అధికంగా ఉన్నది. 18వ జప సమర్పణకు టిటిడి వారు కేవలం 6 మందికి అనుమతించి జప సమర్పణ చేసుకొమ్మన్నారు. కాని కోవిడ్ భయం వలన మా ఆఫీసు వారు తిరుపతికి రామన్నారు. నా భార్య, పిల్లలు కూడా నన్ను తిరుపతికి పోవద్దన్నారు. ఫలితంగా రథయాత్రను విరమించుకున్నాము. హైదరాబాద్ లోని మా ఇంటిలో మూడు రోజుల పూజలు చేసి జపాన్ని ట్రాన్స్ పోర్టులో తిరుపతికి పంపాము. మేము రానప్పటికీ సమర్పించమని ఎస్.వి డైరీఫాం అధికారులకు విన్నవించాము. ఇక గోకులాష్టమి తేది 06-09-2020 నాడు మా ఇంటిలో ఉన్న నమో వేంకటేశాయ రథం ముందు యజ్ఞం చేసి స్వామివారిని ప్రార్థించాము. మరియు మా నైబర్స్ చే 19వ పర్యాయంగా 7 కోట్ల జపానికి శ్రీకారం చుట్టించాము. చివరికి ఇలా కోవిడ్ కారణంగా రథయాత్ర నిర్వహించకుండా, తిరుపతికి వెళ్ళకుండా మీకు 18వ పర్యాయంగా 7 కోట్ల జపాన్ని సమర్పిస్తున్నామని, క్షమించమని, జపాన్ని స్వీకరించమని బాధాతప్త హృదయంతో ప్రార్థించాను. ఈ విధంగా ఈ సంవత్సరం

జప సమర్పణ అతి నిరాడంబరంగా సాగింది. కాని ఇదే అత్యంత ప్రధానమైనదని, నా జీవితానికి మలుపు త్రిప్పేదని ఊహించలేకపోయాను.

కళ్యాణాల కార్యక్రమం ఇష్టంతో ప్రసాదించినట్లు నిదర్శనాలు చూపుట

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరునికి 111 కళ్యాణాలను చేయించాలనే సంకల్పం తీసుకున్న విషయం విదితమే! ఒకప్రక్క దీని గురించి ఏర్పాట్లు జరుగుచున్నవి. మరియు ఈ కార్యక్రమాన్ని త్వరగా ప్రారంభింప చేయమని ప్రతిరోజూ రకరకాలుగా ప్రార్థించేవాడిని. స్వామివారి నుండి స్పందన లేకపోయేసరికి అసలు ఈ కార్యక్రమం స్వామివారి ఇష్టముతోనే జరుగుచున్నదా? అనే అనుమానం వచ్చింది. వెంటనే స్వామివారిని ఇలా ప్రార్థించాను. ప్రభూ శ్రీవేంకటేశ్వరా! ఈ కార్యక్రమాన్ని మీరు మీ ఇష్టంతోనే నాకు ప్రసాదించినట్లైతే ''ఏదేని ఒక భక్తునికి ఈ కళ్యాణ ఉత్సవ కలను చూపి, అందులో నన్ను చూపించాలని, ఆ తరువాత వారు నాతో ఇలా కల కన్నామని, అందులో నన్ను చూచామని చెప్పాలని'' అప్పుడే అది మీరు స్వయంగా చేయించుకున్నటుల భావించి సంతోషించగలనని వేడుకున్నాను. ఈ షరతును స్వీకరించినట్లు ఈ క్రింది చక్కని లీలను చూపారు.

కళ్యాణాలకు ఎలా సంప్రదించాలని భక్తులు అడుగుట

మేము స్వామివారి నూతన సేవగా కళ్యాణాల కార్యక్రమమును చేపట్టామని, నాకు తెలిసిన స్వామి భక్తులకు చెప్పుచు సహకరించమని అడుగుట మొదలుపెట్టాను. అందులో వారాసిగూడ నుండి శ్రీమాన్ రమేష్ అని ఒకరు. మంచి స్వామి సేవకుడు మరియు భక్తుడు. ఇతడు మా నమో వేంకటేశాయ రథంతో కూడా కొన్ని సంవత్సరాలు తిరిగాడు. ఈ కళ్యాణాల కార్యక్రమమును చెప్పినప్పుడు చాలా సంతోషించాడు. మరియు శక్తిమేర సహకరించుదునన్నాడు. సంకల్ప విషయాన్ని చదివి పరమానంద భరితుడైనాడు, ఆనందముతో ఈ సంకల్పాన్ని తన ఫేస్ బుక్ లో అప్ లోడ్ చేసుకున్నాడు. స్వామివారు నా ప్రార్థనను ఈ రమేష్ ను ఉపయోగించుకుని ఈ క్రింది విధంగా తీర్చారు.

తేది 06-09-2020 కల : ఈ కల శ్రీమాన్ రమేష్ కు వచ్చింది. నాతో ఇలా చెప్పాడు. మేము సంకల్పించిన 111 కళ్యాణాలలో మొదటి కళ్యాణము చాలా బాగా జరిగిందట. చాలామంది భక్తులు తిలకించి సంతోషించారట. కళ్యాణము తరువాత అందరు భక్తులు నా వద్దకు మరియు ప్రక్కనే ఉన్న రమేష్ వద్దకు వచ్చి ''చాలా బాగుంది, మా వద్ద కూడా చేయండని అన్నారట. దీనిని ఆహ్వానించుటకు ఏమి చేయాలనే విషయమై రకరకాలుగా ఒకరిపై ఒకరు పడుచు అడుగుచున్నారట. ఇంతమంది జనాలను తట్టుకోలేక ''ఇలా చాలామంది భక్తులు వస్తుంటారు రమేష్ మనం వెళ్ళుదామని'' నేను కలలోనే అన్నానట. ఆయన స్కూటర్ ను నడుపుచుండగా నేను వెనక కూర్చుని వెళ్ళు సందర్భాన మరికొంతమంది భక్తులు పరిగెత్తుకొచ్చారట. ఇంతే కల. ఈ విషయాన్ని నేడు రమేష్ నాకు చెప్పినప్పుడు నేను చాలా సంతోషించి, స్వామివారు ఈ సేవను ఇష్టంతో ప్రసాదించారని ఆనందించాను.

కళ్యాణాలకు సమ్మతి తెలిపిన (శ్రీలక్ష్మి) ఆండాళ్ మాత

తేది 27-09-2020 : తేది 26-09-2020 రోజున కళ్యాణాలకై ఆర్డరిచ్చిన విగ్రహాలు పూర్తైనవని కుంభకోణం నుండి వాటి ఫొటోలను వాట్సాప్ ద్వారా పంపారు. విగ్రహాలకు గోల్డ్ పాలిషింగ్ చేయడం వలన బాగున్నాయి. ఇష్టంగా, జాగ్రత్తగా, ఎంతో ఆత్రుతతో తిలకించాను. ఇక పెండ్లి పీటలు, సింహాసనాలు, విగ్రహాలు భద్రపరచుటకు పెట్టెలు తయారు చేయించవలసి ఉన్నది. స్వామివారికి ఒక నూతన సేవా కార్యక్రమము మొదలుపెట్టే సమయము ఆసన్నమైనదని మురిసిపోయాను, మనస్సు ఆనందంతో ఉరకలేసింది.

శ్రీవేంకటేశం అక్టోబర్ 2020 సంచికకు సంపాదకీయం వ్రాయాలని గత రెండు మూడు రోజుల నుండి ప్రయత్నించినప్పటికీ విషయం నచ్చక వ్రాస్తూ పడేస్తూ ఉన్నాను. ఇలా ఎప్పుడూ జరగలేదు. చివరికి తేది 27-09-2020 శ్రవణా నక్షత్రం రోజున సంపాదకీయం ఇలా వ్రాశాను. శ్రీవేంకటేశ్వర మహామంత్రపీఠం 2002 దసరా రోజు ప్రారంభమైనదని, 2020 దసరా నుండి స్వామివారికి మరో నూతన కళ్యాణ సేవను ప్రారంభిస్తున్నామని వ్రాశాను. ఈ కార్యక్రమము నాకు ఆనందంగా ఉండాలని, ఏ రోజూ ఇక చాలు అనే భావము కలగకుండా, ఇంకా కావాలనే భావముతో ఉండాలని ప్రార్థించాను. మరియు దీనిని నిర్వహించుటకు తగిన శక్తిని, సహకారాన్ని అందించాలని శ్రీదేవి, భూదేవీ సమేత తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి ప్రార్థించాను. ఇలా సంపాదకీయం వ్రాయడమే కాకుండా నిజంగా కూడా నా ప్రభువును మరియు శ్రీమహాలక్ష్మి, పద్మావతి అమ్మవారిని హృదయపూర్వకంగా దీనంగా ప్రార్థించాను. ఈ సందర్భంగా భక్తిభావంతో నా ఒళ్ళు పులకరించింది. మరియు ఈ కార్యక్రమానికి ఇంతవరకు శ్రీవేంకటేశ్వరుని అనుమతి మాత్రమే లభించిందని, అమ్మవారి అనుమతి లభించలేదని చింతించాను. కళ్యాణమంటే ఇద్దరి అనుమతి అవసరమని భావించాను. వెంటనే అత్యంత ఆర్తితో శ్రీమహాలక్ష్మిని కళ్యాణాలకు ఒప్పుకొమ్మని, అనుమతించమని నా

కళ్యాణాలకు సమ్మతిని తెలిపిన శ్రీ ఆండాలు మాత

కళ్ళనుండి నీరు కారుచుండగా ప్రార్థించాను. మీరు ఏదో ఒక రూపములో... లక్ష్మీదేవి, పద్మావతీదేవి, గోదాదేవి లేదా ఆండాళ్ ఇందులో మీకు నచ్చిన ఒక రూపములో కనబడి మీ అనుమతిని ప్రసాదించవలసిందిగా అత్యంత ఆర్తితో వేడుకున్నాను.

గత కొంత కాలంగా మా సాధనలో భాగంగా, ప్రతి శ్రవణా నక్షత్రం రోజు రాత్రి మూడు గంటలకు స్వామివారిని పూజించుట అలవాటు చేసుకున్నాము. తేది 27-09-2020 శ్రవణా నక్షత్రం కావడం వలన సురేఖ అర్ధరాత్రి 2 గంటలకు లేచి అన్నీ సిద్ధం చేయగా నేను మాత్రం 2.30 గంటలకు లేచి స్నానాదులు ముగించి స్వామివారికి సరిగ్గా 3 గంటలకు 108 వత్తులతో నేతి దీపమును వెలిగించి ప్రార్థించి మళ్ళీ పడుకున్నాను. ఈ రోజు ఉదయం వచ్చిందీ కల. మా ఊరు చిన్నగుండవెల్లిలో అందరూ శైవ సాంప్రదాయస్తులే. ఒకే ఒక కుటుంబం రమణయ్య పంతులు మాత్రమే చాత్తాద శ్రీవైష్ణవులు. వీరికి ఒక కూతురు, పేరు ఆండాళ్ నా కంటే పెద్దది. నా చిన్నతనంలోనే ఆమెకు పెండ్లి చేసి హైదరాబాదుకు పంపించారు. కాలక్రమేణా వీరందరూ ఊరు విడిచి హైదరాబాదులో స్థిరపడ్డారు. వారి ఇంటిని కూడా అమ్మివేశారు. చిన్నప్పుడు నేను ఈ ఆండాళ్ తో ఆడుకున్నాను కాబట్టి ఆమె రూపు రేఖలు చక్కగా గుర్తున్నవి.

కల : ఆ రోజు నేను మా ఊరు చిన్నగుండవెల్లిలో ఉన్నాను. నిజానికి నేను హైదరాబాదులో నివసిస్తున్నప్పటికీ, మా ఊరిలో స్వామివారి కళ్యాణము లాంటి ఫంక్షన్ చేయు నిమిత్తమై వెళ్ళినట్లు కల కన్నాను. నేను మా పాత ఇంటిలోనే ఉన్నానట. ఒక సందర్భములో ఏదో ఒక పనిమీద రచ్చబండ వద్దకు వెళ్ళాను. అప్పుడు అక్కడ నాకు 16 సంవత్సరాల వయసప్పుడు ఎలా ఉన్నదో అదే విధంగా ఈ ఆండాళ్ అనే ఆమె కనబడ్డది. ఆమె తన ఏడెనిమిది మంది స్నేహితురాళ్ళతో కనపడి మాట్లాడింది. ఏదో మాట్లాడుతునే ఉన్నది. చిత్రమేమిటంటే నేను, నేడు ఎలా ఉన్నానో, అదే 60 సంవత్సరాల వయస్సుతో ఇదే రూపంగా ఉండి ఆమెతో మాట్లాడుచున్నాను. కాని ఆమె ప్రస్తుతం 64 సంవత్సరాలు ఉన్నప్పటికీ, ఈనాటి వయస్సుతో కాకుండా, 16 సంవత్సరాల పెండ్లి కాని అమ్మాయి లాగానే, ఆనాటి ఆమె ముఖ కవళికలతో కనబడ్డది. ఆమెను చూడగానే ఈమె ఆండాళ్ అని కలలోనే గుర్తించాను. బ్లూ కలర్ లంగా, తెల్లరంగు ఓణీ ధరించి ఎర్రని మేని ఛాయతో, నిండు చెంపలతో చక్కని తిరునామము ధరించి కనిపించింది. ఈమె రూపు రేఖలు మనము ఫొటోలో చూచే ఆండాళ్ మాదిరిగానే ఉన్నవి. ఆ రోజు ఈ కళ్యాణము నిమిత్తమని మా ఊరివారందరూ వారిండ్లను పూలమాలలతో, మామిడి తోరణాలతో అలంకరించి పెట్టారు. ఇలా ఊరంతా పండుగ వాతావరణము నెలకొన్నది. ఇంతలో మా నమో వేంకటేశాయ రథమునకు పని చేసే మా వారు, ఒక వ్యవసాయ ఎడ్లబండి పైన ఒక 5 అడుగుల పొడవు, రెండడుగుల వ్యాసము కలిగిన వస్తువుకు తెల్లటి బట్టను చుట్టి బండిపై తెస్తున్నారు. దీనిని చూచిన వెంటనే కళ్యాణానికి స్వామివారు వస్తున్నారని ఆకాశవాణి నుండి మాటలు వినిపించాయి. ప్రక్కన కొన్ని ఇళ్ళ వారు స్వామివారిని ఆహ్వానించడానికి సిద్ధంగా వారి వారి ఇండ్లలో ఉన్నారట. దీనిని చూచిన శ్రీ ఆండాళ్, మీరు మా ఇంటికి కూడా రావాలి "నేను వెళ్ళి అంతా సిద్ధం చేసి, నేను సిద్ధమై ఉంటాను" అంటూ అక్కడ నుండి పరుగు పరుగున వెళ్ళిపోయింది. మీరు ఈ ఊరిలోని ఇల్లును అమ్మారు కదా? ఇంకా మీకు ఇక్కడ ఇల్లు ఉన్నదా? అని నేను సంశయముతో అడిగాను. అందుకు ఆమె "హా ఉన్నది" అంటూ మా క్రొత్త ఇంటి వైపు సిద్ధం కావటానికి వెళ్ళిపోతూ ఆత్రుతతో నన్ను మరోసారి ఆహ్వానించింది. వెంటనే "నేను పెండ్లి కూతురుగా సింగారించుకుని ఉంటాను, నీవు వచ్చి నన్ను తీసుకెళ్ళి పెండ్లి జరిపించు" అంటూ ఒక హృదయాంతర భావం ఏర్పడ్డది. కల చెదిరింది.

ఈ విధంగా శ్రీ ఆండాళ్ మాత తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరునితో తన కళ్యాణములకు సమ్మతిని తెలిపారు. అమ్మ అనుగ్రహము కూడా లభించినందులకు ఎంతో ఆనందించాను.

శ్రీనివాస కళ్యాణాలు
మొదలుపెట్టుటకు పూర్వాపరాలు

శ్రీవేంకటేశ్వరునికి నేను సంపూర్ణ శరణాగతి చేశాను. నా సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వమును కోల్పోయాను, నేను వారి సేవకుడనే భావము నా మూలము నుండి జరిగింది. మీ సేవ చేస్తూ ఉంటాను, నా గురించి నేను పట్టించుకోను, నా బాగోగులు నీవే అనే ధోరణిలో నాలో మార్పు జరిగింది. శ్రీవేంకటేశ్వరుని శిక్షణలో ఈ మార్పు నా మూలం నుండి జరిగింది. కాని 16వ జప సమర్పణ తరువాత ఈ భావం నాలో నిద్రావస్థ లోనికి వెళ్ళిపోయింది. దీనిని గమనించిన శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఈ క్రింది కొన్ని లీలలను ప్రయోగించి మళ్ళీ జాగృతం చేశారు.

తేది 24-10-2020 : గత 18 సంవత్సరాల నుండి స్వామివారికి చేయు సేవలైన 1. ప్రతి సంవత్సరం 7 కోట్ల జప

సమర్పణ, 2.నమో వేంకటేశాయ రథయాత్ర, 3.భజగోవిందం లాంటి వాటిల్లో ఒక్కదాన్నైనా స్వామివారు కోరుకోలేదు. నా ఇష్టపూర్వకంగా ఈ సేవలను చేయాలని నిర్ణయించి, దానిని సాధించే క్రమములో లోపాలను సరిదిద్దమని, సాధించుటకు శక్తిని ప్రసాదించమని ప్రార్థించినప్పుడు మాత్రమే అత్యంత వేగంగా స్పందించి సహాయపడ్డారు. కాని మొదట ఈ సేవను చేసిపెట్టమని కోరలేదు. అదేవిధంగా ప్రస్తుత 111 కళ్యాణాల సేవను కూడా ఆయన కావాలని కోరలేదు. నాకు స్వామివారి సేవాభాగ్యము మరింత కావాలని మంకుపట్టు పట్టినప్పుడు ప్రసాదించారు. ప్రస్తుతం నేను 60 సంవత్సరాల వయస్సు కలిగి ఉన్నాను. గత సేవలను కొనసాగిస్తున్నప్పటికీ, సంకల్పము పూరించాననే ఉద్దేశ్యముతో నాలో పట్టుదల, ఆత్రుత తగ్గుటచే నీరసించిపోయాను. మరో క్రొత్త సేవ కావాలనే ఆత్రుత మితిమీరింది. నా శారీరక దృఢత్వానికి సరిపోయే విధంగా క్రొత్త సేవను ప్రసాదించమన్నాను. నేను మీ వాడిని, ఈ దేహము మీది, లోకానికి ఉపయోగపడే విధంగా ఏదైనా మంచిపనికి ఉపయోగించుకోండని పదే పదే వేడుకున్నాను. ఇక నా 60వ పుట్టిన రోజు సందర్భంగా ఈ జీవితము దగ్గర పడుతున్నదని, మీకు సేవ చేసి తృప్తి చెందలేదనే ఒకరకమైన లోటుకు గురైనాను. పైగా నమో వేంకటేశాయ రథయాత్రను నిలుపుట కూడా దీనికి ఆజ్యము పోసినట్లైంది. స్వామి సేవ నుండి దూరమగుచున్నానని బాధపడ్డాను. ఈ బాధచే స్వామివారిని "మీరు నాకు నా తనివి తీరా సేవాభాగ్యమును ప్రసాదిస్తానని మాట ఇచ్చారు, కాని ఇప్పుడు మధ్యలో నిలుపుట భావ్యమా? మీరు మాట తప్పుచున్నారా? మీరే నాకు తోడు లేకుంటే నా గతెట్లా? నాకింకెవ్వరున్నారు? నా భాగ్యం ఇంతేనా? అంటూ మొరపెట్టుకున్నాను.

మరోప్రక్క నా 60 వ పుట్టిన రోజున ఏమి చెయ్యాలంటూ, గురుతుల్యులైన ఉ.వే.ప్ర.శ్రీమాన్ మరింగంటి కులశేఖరాచార్యులను అడిగాను. వారు శేషజీవితము సుఖసంతోషాలతో గడుపుటకు ఆరోగ్య యజ్ఞము చేయమన్నారు. దీనిని వినగానే నా గుండెల్లో రైళ్ళు పరిగెత్తాయి. ఎందుకంటే దీనిని నా జీవితానికి అన్వయింప చేసుకుంటే మొత్తం నా జీవితం ప్రశ్నార్థకంగా మారిపోతుంది. నేను నా కోసం బ్రతకటం లేదు. శ్రీవేంకటేశ్వరుని సొత్తులాగా బ్రతుకుచున్నాను. నా సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వముతో పాటు సర్వము అంకితము చేసి, స్వేచ్ఛ లేని పరాన్న జీవితము గడుపుచున్నాను. ఈ సందర్భములో శ్రీమాన్ కులశేఖరాచార్యులు నా శేషజీవిత బాగోగుల కోసం యజ్ఞం చేయమనేసరికి గుండెల్లో రైళ్ళు పరిగెత్తాయి. ఒకసారి స్వామివారికి సమర్పించిన జీవితాన్ని తిరిగి లాక్కుని, దానికి యజమానినై, నా వ్యక్తిత్వాన్ని నిలుపుకోవాలా? అనే ఆలోచనలు వచ్చాయి. చివరికి నా శేష జీవితము గురించి మంచి చెడ్డలు చూసుకునే పని నేను చెయ్యను అనుకుని యజ్ఞం చెయ్యలేదు. ఈవిధంగా నాలో నిద్రావస్థలో ఉన్న సేవక భావము నాకు తెలియకుండానే జాగృతం చేయబడ్డది.

మరోప్రక్క నా స్వామి సేవాభాగ్యం అయిపోవుచున్నదని బెంగ ఏర్పడ్డది, దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోయాను, శరీర జవసత్వాలు పట్టుడిగి శక్తి కోల్పోయినట్లు అనిపించింది. ఏమి చేయాలో తెలియలేదు. ప్రతిరోజూ స్వామివారిని ప్రార్థిస్తున్నాను. "ఈ శరీరము మీది, నేను మీవాడిని, లోకానికి ఉపయోగపడే ఏదేని పనికి నన్ను వాడుకోండి" ఇదే ప్రార్థనను ప్రతిసారీ స్వామికి విన్నవిస్తున్నాను. గత 4-5 నెలల నుండి శ్రవణా నక్షత్రం నాడు చేసే ప్రత్యేక పూజలో కూడా ఇదే ప్రార్థన విన్నవిస్తున్నాను.

చివరికి నా పుట్టిన రోజు తేది 01-07-2020 తొలి ఏకాదశి వచ్చింది. అప్పుడు కోవిడ్-19 విజృంభించిన కారణంగా కేవలం 8 మంది సమక్షంలో మా ఇంటిలో శ్రీనివాస కళ్యాణము నిర్వహించాము. ఈ లోకానికి ఈశ్వరుడైన నా స్వామి కళ్యాణము జరుగుచున్నప్పుడు ఇంత తక్కువమంది ఉన్నారనే విషయం బాధకు గురి చేసింది, ఇది స్వామికి చిన్నతనంగా భావించాను. పైగా నేను సేవకుడిని, నేను ఇతరుల కొరకు, ఇతరుల చేత పూజలు చేయించాలి కాని నాకు నేను చేసుకోకూడదు. కాబట్టి ఇది నచ్చలేదు. స్వామిని ప్రార్థిస్తూ కళ్యాణంలో కూర్చున్నాను. అప్పుడు వచ్చింది ఆలోచన. నా శేష జీవితంలో తన భక్తులచే ఎన్నో కళ్యాణాలను చేయించాలని నిర్ణయించుకున్నాను. కావలసిన వేదికను ఏర్పాటు చేసి వేల మంది సమక్షంలో ఎన్నో కళ్యాణాలను నిర్వహించాలనే భావము మనస్సులో నాటుకున్నది. ఈవిధంగా కళ్యాణాల బీజం చిగురించింది. నాకు తగిన మరో సేవ స్వామి కృపగా లభించిందని భావించాను.

తరువాత తేది 19-07-2020 నాడు ఈ కళ్యాణాల సంకల్పాన్ని స్వామివారికి తెలియజేశాను. మరియు దీనికి అవసరమైన ప్రత్యేక విగ్రహాలను, సింహాసనాలను తయారు చేయిస్తున్నాను. తెలిసిన చాలామంది సంకల్పము బాగుందన్నారు, కాని శ్రీమాన్ కులశేఖరాచార్యులు మాత్రం 21" అంగుళాల విగ్రహాల విషయమై విభేదించారు. దీనితో నా మనస్సులో మళ్ళీ భయము ఏర్పడ్డది. చివరికి స్వామివారు నేను నిర్ణయించినట్లు ముందుకెళ్ళమన్నారు. ఇక తేది 19-

10-2020 నాడు మూడు విగ్రహాలు ఇంటికి వచ్చాయి. కాని కోవిడ్-19 కారణంగా ప్రభుత్వము వారు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను నిషేధించారు. ప్రజలు జమకూడే పరిస్థితి లేదు. ఇలాంటి సందర్భములో ఈ కళ్యాణాల కార్యక్రమము ఎప్పుడు మొదలవుతుందా అని బెంగ ఏర్పడ్డది. కళ్యాణాల సంకల్పము అనుసారం దసరా 2020 నుండి దసరా 2021 వరకు కనీసం 7 కళ్యాణాలను నిర్వహించాలి. లేకుంటే మొదటి సంవత్సరంలోనే ఓడిపోయే ప్రమాదం ఉంది కాబట్టి ప్రతిరోజూ స్వామివారిని ప్రార్థిస్తున్నాను. కళ్యాణాలను ప్రారంభించుటకు సరైన పరిస్థితులను కల్పించమని వేడుకుంటున్నాను. ఇలాపదే పదే నా ప్రార్థనను విన్న స్వామివారు ఈ క్రింది లీలను చూపుచు నేనే వెనుక ఉన్నానన్నారు. ఈ కల నాకు తేది 24-10-2020 నవరాత్రి బ్రహ్మోత్సవ చక్రస్నానము రోజు వచ్చింది.

కళ్యాణాల కార్యక్రమములో నేనే వెనక ఉన్నానని చూపుట

ఇది ఒక అద్భుతమైన, శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కనికరించాడని తెలిపే కల. ఆయనకు కళ్యాణాల కార్యక్రమముపై నాకంటె ఎక్కువ ఆసక్తి ఉన్నదని తెలిపే కల. పైగా మనం భగవంతుని వైపు ఒక్క అడుగు వేస్తే, ఆయన మనవైపు నాలుగు అడుగులు వేస్తాడని నిరూపించే సంఘటన. గత కొంత కాలంగా కళ్యాణాల కార్యక్రమము త్వరగా ప్రారంభం కావాలని అయ్యవారిని, అమ్మవారిని పదే పదే ప్రార్థించాను. ఈరోజు మరీ ఎక్కువ ప్రార్థించాను. శరీరం పులకరించింది. కళ్ళనుండి ఆనంద బాష్పాలో లేక ఈ అవకాశం ఇంకా రాలేదనే నిరాశతో కూడిన కన్నీరో చెప్పలేను కాని నా కళ్ళవెంట నీరు కారింది. నా ప్రభువును ప్రార్థించి నాకు మీ సేవ లభించదా? అంటూ ఒక్కసారి నిట్టూర్చాను. తరువాత ఈ కల వచ్చింది.

తేది 25-10-2020 కల : ఒక ప్రాంతములో స్వామివారి కళ్యాణాన్ని నిర్వహించే నిమిత్తమై మా నమో వేంకటేశాయ రథం వెళ్ళుచున్నది. "ఓం నమో వేంకటేశాయ" అనే నామాన్ని పలుకుచూ అత్యంత వేగంగా ఈ రథం నగర వీధులలో పరుగులు తీస్తున్నది. దీనిని మా డ్రైవర్ కలీం నడుపుచున్నాడు. ఆ పుర వీధులు చాలా వెడల్పుగా బీటి రోడ్డు కలిగి హైదరాబాద్ లో ముఖ్యమైన ప్రాంతము లాగా ఉన్నవి. రథం ముందు వెళ్ళుచున్నది. నేను మాత్రం ఒక స్కూటర్ పై రథం వెనుక దానిని అనుసరిస్తున్నాను. రథం మాత్రం నాకు దొరకకుండా "ఓం నమో వేంకటేశాయ" అని శబ్దము చేస్తూ ఆలస్యమైనది అన్నట్లు వేగంగా ముదుకు పరిగెడుచున్నది. నేను కూడా నాకు ఆలస్యము అయినదని భావించి అతి వేగంగా వాహనాన్ని తోలుకుంటూ రథమును అనుసరిస్తున్నాను. రథం కనబడలేదు, కాని "ఓం నమో వేంకటేశాయ" అనే

నమో వేంకటేశాయ రథం అలా పోవుచున్నదని చెప్పుచున్న సైనికులు

దాని శబ్దం మాత్రం వినబడుచున్నది. ఏ వైపు నుండి శబ్దము వినబడుచున్నదో ఆ వైపుకు నా వాహనాన్ని అతి వేగంగా నడుపుచున్నాను. ఇంతలో నాలుగు రోడ్లు గల పెద్ద కూడలి వచ్చింది. ఈ రోడ్డుపై నేను తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. శబ్దము కుడి వైపు నుండి వస్తోంది కాబట్టి నేను కుడి వైపుకు తిప్పాల్సి ఉంది. కాని నేను అతి వేగంగా వెళ్ళుచున్నాను కావున కుడివైపుకు వెంటనే త్రిప్పలేకపోయాను. చివరికి కుడివైపుకు త్రిప్పే క్రమములో వాహనం వేగంగా ఉంది కాబట్టి ప్రక్కన రోడ్డు కర్బింగ్ స్టోన్ కు తాకే విధంగ అతి సమీపం నుండి వెళ్ళింది. నా వెనుక మరో వాహనం మీద వస్తున్న మా సురేఖ దీనిని గమనించి జాగ్రత్త జాగ్రత్త అంటూ కేకలు వేసింది. ఆమె కనబడలేదు కాని ఆమె అరుపులు మాత్రం వినిపించాయి. ఇంతలో నేనే సముదాయించుకుని ఆ రాయికి తగలకుండా నా వాహనాన్ని ప్రక్కకు త్రిప్పాను. తరువాత కుడివైపు రోడ్డులో రథాన్ని అనుసరించాను. ఇప్పుడు సురేఖ కూడా వేరే వాహనంలో నన్ను అనుసరిస్తోంది. అది ఒక విశాలమైన తారురోడ్డు మార్గము. మాకు ఎదురుగా చాలామంది వ్యక్తులు సిపాయిల్లా అలంకరించుకుని, గుఱ్ఱాలపై వస్తున్నారు. గుర్రాలను సహితం అలంకరించారు. వీరు ఎలా ఉన్నారంటే! ఒక పెండ్లికి జరిగే ఊరేగింపులో అలంకరించిన గుఱ్ఱాలపై ప్రత్యేకమైన డ్రస్సులను ధరించి ఉన్న వ్యక్తులలాగా ఉన్నారు. వారు హిందూ చిహ్నాలను, అలంకరణ వస్త్రాలతో పాటు, మెరుపు కలిగిన వివిధ రకాల శ్రీరాముని లాంటి చిత్రపటాలను పట్టుకొని ఉన్నారు. నాకు ఎదురుగా వస్తున్నారు, మరియు మా నమో వేంకటేశాయ రథం బాగుంది, చిత్రంగా ఉంది అంటూ ఒకరికొకరు చెప్పుకుంటూ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుచు నాకు ఎదురుగా వస్తున్నారు. రథమును చూచారా అని మేమడిగిన ప్రశ్నకు వారు అలా వెళ్ళుచున్నదని జవాబిచ్చారు. నేను ఇంకా కొంత దూరం వెళ్ళినా కూడా రథమును అందుకోలేకపోయాను. అక్కడ రెండు రోడ్లు వచ్చాయి. అప్పుడు నేను అక్కడి వారిని రథం ఏ వైపు వెళ్ళిందో అడిగి ఆ వైపు వెళ్ళుటకు ప్రయత్నించాను. అంటే... ఈ రథం నాకు దొరకకుండా ముందుకు వెళ్ళిపోయింది. చివరికి నాకు దాని శబ్దం కూడా చాలా చిన్నగా వినిపించీ వినిపించనంతగా అయింది. అంటే... మా రథం మరీ వేగంగా పరిగెత్తిందని అర్థం. నేను మాత్రం రథాన్ని అందుకోలేనని భావించి, నెమ్మదించి దానిని అనుసరిస్తున్నాను. ఈ ప్రాంతములో సురేఖ కూడా నాతో కలిసి రథం వెనుక వెళ్ళుచున్నాము. కల చెదిరింది.

దీనర్థం – ఈ కళ్యాణాల గురించి శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాకంటే ఎక్కువ ఆత్రుతతో ఉన్నాడని భావం. నేను వారి కళ్యాణాల సింహాసనాలను, ఇతర సామగ్రిని సేకరించుటలో వెనుకబడి ఉన్నానని, వీటిని సేకరించు లోపు పరిస్థితులను బాగు చేయునని ఒక భావం. కళ్యాణాలలో జరిగే స్వామివారి ఎదుర్కోలు ఊరేగింపులో శంఖు, చక్రాలలాంటి కొన్ని చిహ్నాలను ధరించాలని మరో భావం. స్వామివారి కళ్యాణాలలో మేము ఆత్రుతతో ఉంటామని కూడా చెప్పారు ఈ కార్యక్రమములో స్వామివారు నన్ను కంటికి రెప్పలా చూచుకుంటున్నారని కూడా భావించాను. స్వామివారికి మరియు వారి దేవేరులకు కోటి కోటి ప్రణామాలను సమర్పించుకున్నాను. ఈ రోజు దసరా, శ్రవణా నక్షత్రము నాడు స్వామి ఈ రకమైన లీలను చూపించుట నా అదృష్టము. మరియు ఈ కళ్యాణాల కార్యక్రమము 2020 దసరా నుండి ప్రారంభిస్తున్నామని స్వామివారితో చెప్పాను. కాని కోవిడ్ కారణంగా ఇప్పటికీ ఆధ్యాత్మిక సమావేశాలకు అనుమతి లేదు. అంతా స్వామి దయ. ఈ మొదటి సంవత్సరంలో కనీసం 7 కళ్యాణాలను చేయగలిగితే చాలు అన్నవిధంగా పరిస్థితులు ఉన్నవి.

శ్రీవేంకటేశం మాసపత్రికపై నిరాశ

శ్రీవేంకటేశం డిసెంబర్ 2020 కూర్పు సందర్భంగా, నవంబర్ 2020 చివర నాలో ఈ పత్రిక పైన మళ్ళీ నిరాశ ఏర్పడింది. అప్పుడు నేను ఈ క్రింది విధంగా నా మనోగతాన్ని వ్రాసుకున్నాను.

తేది 02-11-2020: శ్రీవేంకటేశం మాసపత్రికను సాక్షాత్తు స్వామివారి ఆజ్ఞచే ఏప్రిల్ 2007 నుండి ప్రచురిస్తున్నాము. నాకు పత్రిక పట్ల అవగాహన, ప్రతిభ లేకున్న స్వామివారు బలవంతాన నాచే ఈ పత్రికను ప్రారంభింపచేశారు. ఏప్రిల్ 2007 నుండి నేటి వరకు (కోవిడ్ సందర్భంగా 2 నెలలు తప్ప) ప్రతి నెల ప్రచురించాము. మధ్యలో దీనిపై విరక్తి భావము కలిగి విరమించుకుందామనిపించింది. కాని స్వామివారు కొనసాగించమని చెప్పారు. ఒకసారి విరమించుకుంటానంటే తనను మోసం చేసినట్లు అవుతుందని హెచ్చరించారు. చివరికి 2016 సంవత్సరంలో నా సంకల్పసిద్ధి సమయాన విరమించుకుంటానంటే "ఇప్పుడే దమ్మొచ్చిందా" అంటూ హేళనగా మాట్లాడినారు. ఇంకా కొనసాగించమని వారి మనోగతంగా గుర్తించాను. కాని ఈరోజు డిసెంబర్ 2020 వ పుస్తకము కూర్పు సందర్భముగా మళ్ళీ నాలో నిరుత్సాహ భావం నిండింది. ఇక చాలు అనే విధంగా భావాలు వచ్చాయి.

మరోప్రక్క స్వామివారు ఏ పనీ అర్థరహితంగా చేయించరు, ఎందుకు నాచే ఈ పనిని చేయిస్తున్నారో ఆయనకే తెలుసు, పైగా ప్రచురణ మానుకుంటే స్వామి ఆజ్ఞను అవహేళన చేసినవాణ్ణి అవుతాను. "గోవింద దాసు" అనే పేరును పెట్టుకునే అర్హతను కోల్పోతాననే భావము మనసుకు వచ్చింది. ముఖ్యంగా ఈ పత్రికకు రోజు రోజుకూ ఆదరణ తగ్గుచున్నది, రథయాత్ర లేదు, చందాదారులు తగ్గారు, మార్కెటింగ్ వారు సరిగ్గా చేయుట లేదు. ఇన్ని కారణాలచే దీనిపై నిరాశ నిస్పృహ కలిగి వద్దనటానికి కారణమైంది. తరువాత స్వామి దయ అంటూ వ్రాసుకున్నాను.

దగ్గరి మార్గాన్ని వదలి దూరపు మార్గాన్ని ఎంచుకున్నావనుట

తేది 04-11-2020 : ఈ రోజు స్వామివారు నేను చేసిన తప్పు గురించి చక్కగా తెలిపారు. నిన్న అనగా తేది 03-11-2020 నాడు పీర్జాదిగూడ శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామి ఆలయంలో 95 సంవత్సరాల వయస్సుండి 'నా' అన్నది నశింప చేసుకున్న పరమ భాగవతోత్తమురాలగు 'యాదమాత' వద్దకు వెళ్ళాను. ఆమెతో భక్తికి సంబంధించిన చాలా విషయాలు చర్చించాను. చివరికి మేము ఎన్నో ఏండ్ల నుండి చేస్తున్న జపసమర్పణ, చేపట్టబోవు శ్రీనివాస కళ్యాణాల గురించి, ఇతర భగవంతుని విషయమై చర్చిస్తూ ఒక విషయము అడిగాను. "స్వామివారు నన్ను 'నా' అన్నది వదిలించుకొమ్మన్నారని, అలా చేసుకున్నప్పుడు ఒక బహుమానం కూడా ఇస్తానన్నారని, కాని అది సాధ్యం కాలేదు" ఏమి చేయాలని అడిగాను. అప్పుడు ఆమె "అది అంత సాధ్యమయ్యే విషయము కాదు, మన మనస్సును పశువును కట్టినట్లు ఒక గుంజకు తాడుతో కట్టివేయాలి, లేకుంటే అది మన మాట వినదు" అని తనదైన శైలిలో చెప్పారు. మరొక ప్రశ్న వేశాను "అప్పుడప్పుడు నా మనస్సు లోక వాసనలతో భ్రమిస్తున్నది, ఈ సేవ ఎందుకనే విధంగా, మనస్సును ప్రక్కకు త్రిప్పే ఆలోచనలు వస్తున్నవి. ఏమిటి? ఎందుకు? అని అడిగాను. అందులకామె "నీకు ఇంకా లౌకిక వ్యామోహము తగ్గలేదు" అందుకే ఆ విధంగా జరుగుచున్నదన్నారు. ఆమె కూడా 'నా' అన్నది తగ్గించుకొనుటకు, లౌకిక విషయాల పట్ల విరక్తి చెందుటకు చాలా ప్రయత్నించినట్లు, చివరికి శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామి వారి అనుగ్రహముతో, ఆయన సూచించిన మార్గమున నడచుటచే వీటిని జయించానని అన్నది. ప్రస్తుతం తన వయస్సు 95 సంవత్సరాలని, తనకు ధనవంతులైన కొడుకులు, కూతుళ్ళు ఇతర బంధువులు ఉన్నప్పటికీ ఏకాకిగా ఈ ఆలయంలోనే స్వామిని ధ్యానిస్తూ గడుపుచున్నానని అన్నారు. 'నా' అన్నది నశింప చేసుకుంటే భగవంతునికి మరింత దగ్గరవుతామని ఒక రకంగా నిరాశ భావముతోనే అన్నది. చివరికి ఆమెకు నమస్కరించి ఇంటికి వచ్చాను.

స్వామిని మనసారా ధ్యానిస్తూ పడుకున్నాను. ఉదయం 5 గంటలకు వచ్చింది ఈ అమోఘమైన కల. దీనిలో స్వామివారు నా అంతరాత్మ గురించిన భావాలను నా కళ్ళకు స్పష్టంగా చూపారు. ఒకరకంగా ఇంతవరకు నేను లక్ష్యాన్ని ఎందుకు చేరలేకపోయానో చెప్పారు. ఇది ఒక అద్భుతమైన లీల.

తేది 04-11-2020 కల : నేను నా గమ్యస్థానమైన కాశీకి చేరవలసి ఉన్నది. అక్కడికి త్వరగా చేరుటకై భగవంతుడు ఒక హెలికాప్టర్ ను ఏర్పాటు చేశాడు. దీనిలో ప్రయాణిస్తే రెండు గంటలలో కాశీ చేరగలము. దానిని ఒక విశాలమైన రోడ్డుపై నిలిపారు, నేను, మరో ఇద్దరము అక్కడికి వెళ్ళాము. కాని మేము హెలికాప్టర్ లోన కూర్చుండే అవకాశము లేదు. దాని తోకను పట్టుకుని గాలిలో వ్రేలాడుచు కాశీకి చేరవలసి ఉన్నది. సరేనని ఆ ఇద్దరు దాని తోకను చేతులతో పట్టుకున్నారు, తరువాత నేను కూడా వారి వెనుక హెలికాప్టర్ తోకను (దాని తోక స్వామివారిని పల్లకిలో మోయుటకు ఉండే పొడవాటి గుండ్రటి కట్టెలాగా ఉన్నది) రెండు చేతులతో పట్టుకున్నాను. వెంటనే హెలికాప్టర్ స్టార్ట్ అయి గాలి లోనికి లేచుటకు సిద్ధంగా ఉన్నది. ఇంతలో నేను భయపడ్డాను, ఎందుకంటే చేతులతో పట్టుకుని గాలిలోకి వెళ్ళిన తరువాత, ఈ చేతులు నొప్పి పెట్టి, నేను వదిలితే ఎట్లా? అనే సందేహం కలిగింది. రెండు గంటలు ప్రయాణిస్తే గాని కాశీ రాదు, ఈ లోగా చేతులు నొప్పి పెడితే ఎలా అని భయమేసింది. వెంటనే చేతులను వదిలాను, మరోమారు ఆలోచించి ఎలాగైనా సరే గట్టిగా పట్టుకుందామని ఆ కట్టెలాంటి తోకపై చేతులు వేసి పట్టుకోబోయాను. కాని నాకు ఎలాంటి అవకాశం ఇవ్వకుండా, వీరు ఏవిధంగా పట్టుకున్నారు అని తెలుసుకోకుండా ఈ హెలికాప్టర్ గాలిలోనికి లేచిపోయింది. పైగా నా కళ్ళముందే చక్కర్లు కొడుతూ కాశీకి వెళ్ళిపోయింది. ఆ ఇద్దరు మిత్రులు దాని తోక భాగమును గట్టిగా పట్టుకొని ఆ హెలికాప్టర్ తో వెళ్ళిపోయారు. నేను మాత్రం ఒంటరిగా మిగిలిపోయాను.

కాని నా ప్రయత్నాన్ని వదలలేదు. ఎలాగైనా కాశీకి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఒక్క క్షణం కూడా వ్యర్థం కాకుండా వెంటనే కాలిబాట పట్టాను. బస్సు లేదా ఇతర వాహనముల కొరకు ఆ రోడ్డుపై వెళ్ళాను. కాని నా దురదృష్టము

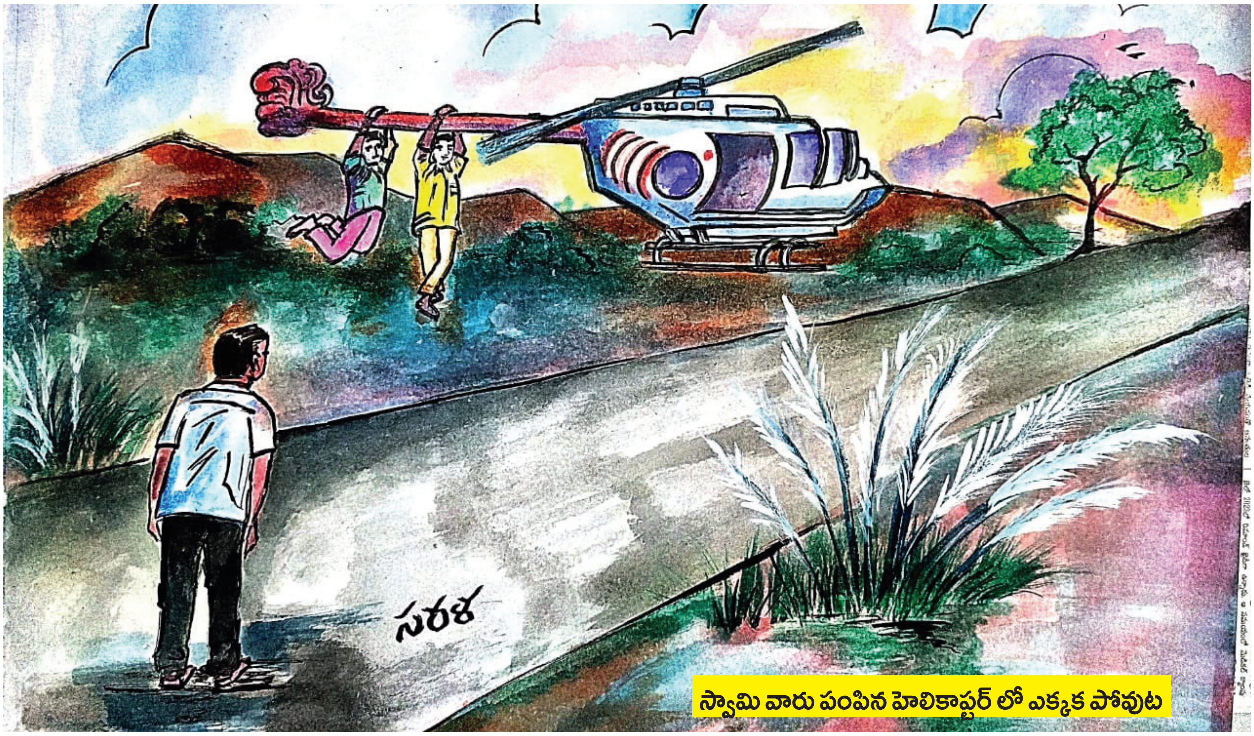

స్వామి వారు పంపిన హెలికాప్టర్ లో ఎక్కక పోవుట

వలన ఆ సమయాన అవి లభించలేదు. మరింత సమయం వేచి ఉండవలసిన అవసరం ఏర్పడ్డది. కాని సమయం వృధా చేయుట నచ్చక కాలిబాట పట్టాను. అది ఒక పెద్ద రోడ్. ఈ రోడ్డుపై ఒక బ్రిడ్జిని దాటవలసి ఉన్నది. ఈ బ్రిడ్జి కింద నుండి ఒక నది పారుచున్నది. ఈ నది నుండి పెద్ద పెద్ద పడవలు వెళుతుంటాయి. ఇలా పెద్ద పడవ వెళ్ళుచున్నపుడు ఈ బ్రిడ్జి తన రెండు రెక్కలను పైకి లేపుతుంది. దీనివల్ల పెద్ద పడవలు ఏ ఆటంకము లేకుండా వెళ్ళగలవు, అదే సమయంలో రోడ్డు మూసివేస్తారు, ఆ విధమైన ఏర్పాట్లు ఉన్నవి. నేను ఈ బ్రిడ్జిపైన ఉన్నాను. ఇంతలో ఒక పడవ కోసమని ఈ బ్రిడ్జి రెండుగా విడిపోయింది. దాని రెక్కలు పైకి లేచాయి, ఫలితంగా నాకు దారి లేకుండా పోయింది. నదిని ఏ విధంగా దాటాలన్న ప్రశ్న వెంటాడింది. కానీ ప్రయత్నం వదలలేదు. అక్కడ నిరీక్షించలేదు. ఎలాగో క్రిందికి దిగి కష్టపడి ఈదుచు నదిని దాటాను. పిదప ఆదుర్దాగా ఎలా వెళ్ళాలని ఆలోచిస్తూ అప్పుడే ఆ దారిలో వచ్చిన బస్సును ఎక్కాను. అది అదే మార్గంలో ప్రయాణిస్తున్నది, కాని చివరి వరకు కాకుండా మధ్యలో దించింది. ఆ బస్సు గమ్యస్థానం అంతవరకే కాబట్టి అందరితో పాటు నేను బస్సు స్టాండులో దిగాను.

అప్పుడు మధ్యరాత్రి దాదాపు 2 గంటలు అవుతోంది. ఇప్పుడు ఏమి చేయాలని, ఎలా ముందుకెళ్ళాలని ఆలోచించాను. అలసిపోయాను. కాని నాకు విశ్రాంతి తీసుకొనుట ఇష్టం లేదు. అక్కడ ఒక హాస్టల్ ఉన్నదట, నాకు వారు రూమ్ ఇచ్చుటకు సిద్ధముగా ఉన్నారట, పైగా అది నా పాత రూమేనట, నేను చదువుకునే రోజుల్లో ఆ హాస్టల్ లో ఉండేవాడినట, వెనకటి దృశ్యం మొత్తం నా కళ్ళలో తిరిగింది. నేను ఇలా లక్ష్యమును చేరుటకు ఈ మధ్య రాత్రి ఇక్కడకు వస్తానని తెలిసి ఆ హాస్టల్ వారు, నా వద్దకు వచ్చి ఈ రాత్రి బస్సులు లేవు, రూములో విశ్రాంతి తీసుకోండని మర్యాదపూర్వకంగా అడిగారు. కాని నేను సమయాన్ని దుర్వినియోగం చేయదల్చుకోలేదు. ఎప్పుడు లక్ష్యమును చేరాలనే ఆత్రుత నాలో తారాస్థాయిలో ఉన్నది. కాబట్టి వారి కోరికను నిరాకరించి కాలిబాట పట్టాను. ఇంకా కాశీ ఎంతదూరం ఉందో అడిగాను. వారు చాలా దగ్గర, ఒక 70 కిలోమీటర్లు మాత్రమే అని అన్నారు. అందరూ హిందీలో మాట్లాడుచున్నారు. ఇలా దగ్గరికి వచ్చానని తెలిసి నా మనస్సు సంతోషించింది, అడ్డదారిలో వెళితే కేవలం ఒక గంటలో చేరవచ్చునని ఎవ్వరో చెప్పారు. దానితో మరీ ఆనందించాను. అడ్డదారిలో అంటే పిల్లబాట, వ్యవసాయ క్షేత్రాల గుండా ప్రయాణాన్ని సాగిస్తున్నాను. నాతో పాటు మరి కొందరు కూడా వస్తున్నారు. నిజానికి అది పిల్లబాట కూడా కాదు, కాశీ ఏ దిశలో ఉన్నదో ఆ దిశ వైపు వ్యవసాయ క్షేత్రాల గుండా వెళ్ళుచున్నాము. అసలు అది దారే కాదు, వ్యవసాయ మరియు అడవి ప్రాంతము. ఆ భూమి యజమానులు వారి

వారి భూములకు ఫెన్సింగులు వేసుకున్నారు. ముందు మా సామానులను బయటికి విసిరి, ఆ తరువాత ఆ ఫెన్సింగ్ గుండా ముళ్ళు గుచ్చుకోకుండా జాగ్రత్త పడుచూ అవతలి ప్రక్కకు వెళ్ళి సామానులను తీసుకుని ప్రయాణాన్ని సాగించాము. ఇలా దాదాపు కాశీ చేరుకోబోతున్నాను. కల చెదిరింది.

దీనర్థం – నేను భగవంతుడు ప్రసాదించిన, త్వరగా చేరగలిగే మార్గమును కాదని కష్టమార్గమును ఎంచుకుని భగవంతుని వద్దకు ప్రయాణిస్తున్నానని అర్థం. స్వామి చెప్పినట్లు 'నా' అన్నది వదులుకుని ఉండి ఉంటే సులభమయ్యేది. కాని అది వదలక ఈ కష్టాలను పడుచూ దూరపు మార్గములో ప్రయాణిస్తున్నాను. సంతోషించాల్సింది ఏమంటే... నేను నా ప్రయత్నాన్ని వదలలేదు, సమయాన్ని వృధా చేయలేదు. ఎలాగైనా కాశీ చేరాలనే పట్టుదల మనస్సులో నాటుకున్నందులకు సంతోషించాను.

ఈ కల తరువాత ఇలా ప్రార్థించాను. హే ప్రభూ! శ్రీవేంకటేశ్వరా! నేను నీ వాడను, మీకు పూర్తిగా శరణాగతి చేసినవాడను, మీ హుండీలో సమర్పించుకున్నవాడను, పైగా ఒక వ్యక్తిత్వము లేనివాడను. కాబట్టి మళ్ళీ మిమ్ములను వేడుకుంటున్నాను, మీరే నాకు దిక్కు, రక్ష, సర్వము, మీ దయ ఏవిధంగా ఉంటే అలాగే ఉండగలను. నేను ఏనాడూ ముక్తి కోరలేదు. మరుజన్మంటూ ఉంటే నాకు మీ సేవనే ప్రసాదించమని వేడుకున్నాను. ఇది నా జీవితంలో మరో ఆణిముత్యం.

లక్ష్యం చేరేవరకు పలు సంకల్పాలు తీసుకోవలసి ఉంటుందని జాగ్రత్త పరచుట

గత కొంత కాలంగా స్వామివారి అనుగ్రహమును పూర్వములాగా పొందాలని తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేయసాగాను. స్వామి కృపతో లభించిన కళ్యాణాల కార్యక్రమము భారీ స్థాయిలో ఉండాలని, త్వరగా ప్రారంభం కావాలని, ఏమరుపాటు లేకుండా స్వామి సేవను ఇష్టంగా చేయాలని ప్రతిరోజూ ప్రార్థిస్తున్నాను. నా ఈ పట్టుదలను చూచిన స్వామి వారు మరో అద్భుతమైన విషయమును తెలిపారు. ఇది నా జీవితములో మరో ఆణిముత్యం. మొదట దీని అర్థమును సరిగా గ్రహించలేదు. కాని దీనిపైన సాధన చేసిన తరువాత దీని నిజమైన అర్థమును గ్రహించాను. ఇది ఒక అత్యంత విశ్లేషణాత్మకమైన లీల.

ముందు గ్రహించిన అర్థం : శేష జీవితంలో సదా శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి స్మరిస్తూ, స్మరింప చేస్తూ జీవించమని చెప్పారనుకున్నాను.

తరువాత గ్రహించిన అర్థం : ఓయీ! నీవు నీ జీవితములో ఎలాగైనా లక్ష్యాన్ని చేరాలి. మొదటి సంకల్పంలో చేరకుంటే రెండవ సంకల్పము, అందులో చేరకుంటే మూడవ సంకల్పము తీసుకునైనా చేరవలసి ఉంటుంది అంటూ జాగ్రత్త పరిచారు. స్వామిపైన మాత్రమే దృష్టి నిలిపి అన్య విషయములను త్యజించి జీవించమని దిశా నిర్దేశం చేశారు.

ఇది ఒక గొప్ప లీల, ఒక భక్తుడు పొందగోరే లీల. ఇది చిన్నపాటి కలే అయినప్పటికీ విలువైన అర్థం ఇమిడి ఉంది. చిన్నగుండవెల్లిలో మా ఇంటి నుండి మా తోటమావికి వెళ్ళేదారి కేవలం 20 అడుగుల చిన్న బండ్లబాట మాత్రమే. ఆ దారిలో ముందు మా పెద్దనాన్న గారి పొలము, ఆ తరువాత మా పాలివారు సత్తిరెడ్డిది, ఆ తరువాత గొల్లవారిది, ఆ తరువాత మాది వస్తాయి. వీరందరూ కూడా ఈ బాట వెంట వారి పశువుల కొట్టములను కట్టుకున్నారు.

తేది 13-11-2020 కల : నేను హైదరాబాద్ నుండి మా ఊరు చిన్నగుండవెల్లికి పోయానట. మా (పాత) ఇంటిలో ఉన్నాను. తెల్లవారి నేను మా ఇంటినుండి తోట బావి దగ్గరికి కాలినడకన బండ్లబాట (పానాది) గుండా పోవుచున్నాను. మా పెద్దనాన్న వారి పొలము దాటి సత్తిరెడ్డి పొలము వరకు వెళ్ళాను. వెళ్ళునప్పుడు భగవంతుణ్ణి స్మరిస్తూ వెళ్ళుచున్నాను. "రామ శరణం... శ్రీ రామ శరణం..." అని నా మనస్సులో స్మరిస్తున్నాను. ఇంతలో ఈ నా స్మరణ... ఒకరికి చెవిలో ఏ విధంగా మంత్రోపదేశం చేస్తారో ఆ విధంగా నాది నాకు వినిపించింది. నేను పలికే ఈ చిన్నపాటి శబ్దము తరంగాల రూపములో దూరంగా ఉన్న మా పెద్దనాన్న గారి పశువుల కొట్టమును తాకి తిరిగి సంగీతముతో కలిసిన ఒక దివ్యమైన, ఇంపైన శబ్ద తరంగములతో వచ్చి నా చెవులను తాకుచున్నది. నేను చిన్నగా పలుకుచున్నప్పటికీ తిరిగి పెద్ద శబ్దము వలె అత్యంత మధురంగా వినబడుచున్నది. ఎక్కువ శబ్దము అగుచున్నదని భావించి మరి కొంచెము మెల్లగా పలికాను. కొంచెం తక్కువైనప్పటికీ అది కూడా అదేవిధంగా ఇంపైన రీసౌండ్ తో నా చెవిని తాకి నాకు మహదానందమును కలిగించింది. ఈ విధంగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి సత్తిరెడ్డి మూల వరకూ వెళ్ళాను. మా తోట బావి వద్దకు వెళ్ళాలంటే అక్కడ నేను ఎడమ వైపు తిరగవలసి ఉంది. అందుకని ఎడమ వైపు దృష్టి మరల్చి నడుస్తున్నాను. ఇలా నేను ఎడమ ప్రక్కకు తిరిగిన తరువాత ఈ దారి పూర్వపు దారి కంటే చాలా వెడల్పుగా మారింది. ఒక 60 అడుగుల రోడ్డుపై మధ్యలో 15 అడుగుల వెడల్పైన డివైడర్ ఉన్నట్లు, మధ్యలోని ఈ డివైడర్ లో ఒక షెడ్డు

వేసి దానికి ఇరుప్రక్కలా రోడ్డు ఉన్నది. ఈ షెడ్డులో పశువులు కట్టేసుకొనుచున్నారు. ఈ షెడ్డు వద్ద సత్తిరెడ్డి చనిపోవుట వలన వాని కొడుకు ఉన్నాడు. దీనిని చూచి ఆశ్చర్యపోయాను. పూర్వము చిన్నగా ఉన్న దారి పెద్దగా అయినది, మనుష్యులు కూడా మారారు అనుకున్నాను. చివరికి అలాగే స్వామివారిని స్మరిస్తూ మా తోట బావి దగ్గరికి పోవుచున్నాను. ఇంతలో కల చెదిరింది. కాని కలలో విన్న మంత్రము నా చెవులలో శ్రావ్యమైన శబ్దముతో మారుమ్రోగుచున్నది.

"రా..మ శరణం శ్రీ రా...మ శరణం" ఈ విధంగా వినబడింది.

మొదట ఈ కలలోని అర్థమును సరైన విధంగా అర్థం చేసుకోలేదు, కాని దీని నిజమైన అర్థం : నేను మా తోట బావి వద్ద హరినామ క్షేత్రమును నిర్మించుటే లక్ష్యంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి సదా స్మరిస్తూ ప్రయాణించాలి. నేను స్మరిస్తూ, ఇతరులచే స్మరింప చేయుచూ, ఆనందిస్తూ ఈ ప్రయాణము సాగాలి. ఈ ప్రయాణములో ఎన్నో మార్పులు జరగవచ్చు, మనుష్యులు, ప్రాంతాలు మారవచ్చు, కాని నా ప్రయాణం మాత్రం అలాగే ఉండాలి. అశ్రద్ధ చేయకూడదు. నా అశ్రద్ధ వల్ల ఒకవేళ లక్ష్యం నెరవేరనిచో మరో సంకల్పము తీసుకొనవలసి ఉంటుంది. ప్రస్తుతము ఇది రెండవ సంకల్పము. అవసరమైతే మూడవ సంకల్పము తీసుకొనియైనా లక్ష్యమును చేరాలంటూ హెచ్చరించారు. బహు కఠినంగా సేవ చేస్తూ లక్ష్యమును సాధించవలసి ఉంటుందని చెప్పారు.

స్వామి ప్రసాదించిన అనుభూతులను చదువమనుట

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ప్రతి విషయాన్నీ నా మూలములో మార్పు జరిగే విధంగా శిక్షణ ఇస్తారు. పరిస్థితుల ప్రభావము వలన నేను ఆయా విషయాలను మరచినప్పటికీ సమయం వచ్చినప్పుడు మళ్ళీ ఆ విషయాలు నా హృదయం నుండి రెట్టించిన ఉత్సాహంతో బయటకి వచ్చి, నన్ను ఆ మార్గం వైపు పయనింపచేస్తాయి. 16వ జప సమర్పణ తరువాత నేను నా సంకల్పము పూరించినానని భావించాను. సేవలను కొనసాగిస్తున్నప్పటికీ నాలో తపన, ఆత్రుత తగ్గాయి. నేను స్వామివారికి సేవకుడనని, ఋణపడి ఉన్నానని, పరతంత్రుడననే విషయాలను క్రమంగా మరచిపోయాను. ఈ స్థితి గత సెప్టెంబర్ 2018 నుండి దాదాపు రెండు సంవత్సరాలు కొనసాగింది. కాని స్వామివారు మళ్ళీ దీనిని కొన్ని లీలల ద్వారా పైకి తెచ్చారు. నన్ను నేను నా అంతరంగాన్ని గుర్తుంచుకునే విధంగా, పశ్చాత్తాపము చెందే విధంగా చేశారు. నా 60వ పుట్టిన రోజు సందర్భంగా నేను పరతంత్రుడననే విషయాన్ని గుర్తు చేశారు. ఇప్పుడు నేను స్వామివారికి సేవకుడననే విషయమును ఎలా గుర్తు చేయబోతున్నారో చూద్దాం. నిజానికి నేను స్వామివారికి సేవకుడనని భావిస్తే ఎంతో ఆనందిస్తాను, పులకరించిపోతాను. ఇప్పుడు కూడా ఎంతో ఆనందించాను. స్వామివారు అనుభూతులు చదువమనే విషయాన్ని అత్యంత గంభీరంగా కోపగిస్తూ, నేను భయపడే విధంగా చెప్పారు. నేను కూడా అదే స్థాయిలో "నేను సేవకుడిని కాబట్టి మీకు నాపై అధికారమున్నది" అని భావిస్తూ ఆనందించాను. ఇది ఒక అద్భుతమైన, ఒక సేవకుడు అనుభవించదగిన లీల. స్వామివారు అత్యంత ఖచ్చితమైన సమయ పాలనను పాటిస్తారనే విషయం కూడా ఇందులో తెలుస్తుంది. స్వామివారి ప్రతి లీల ఏదో సాధించుట కొరకై ఉంటుంది. ఇప్పుడు నాలో నిద్రావస్థలో ఉన్న దాస్య భావాన్ని జాగృతం చేసి, స్వామివారు నాకు ప్రసాదించిన అనుభూతులను మొదటినుండి చదవమంటూ ఈ క్రింది విధంగా ఆజ్ఞాపించారు. దీనితో స్వామి ఆశించిన పరివర్తన దశ పరాకాష్ఠకు చేరింది.

తేది 27-11-2020 కంటె ఒక మూడు రోజుల ముందు నుండి "నీ అనుభూతులను చదువు" అంటూ స్వామివారు నాకు ఒక హృదయాంతరంగ భావమును కలిగిస్తున్నారు. కాని నేనే నిరాసక్తితో రేపు మాపు అంటూ వాయిదా వేశాను. మూడవ రోజు కఠినమైన పదాలతో... "నీకు వినబడుట లేదా? నీ అనుభూతులను చదవమంటూ చెప్పినప్పటికీ చదవడం లేదంటూ" ఘాటుగా హెచ్చరించారు. ఇంతటి కోపం నేనెప్పుడూ చూడలేదు. ఒక్కసారి భయంతో, అరికాళ్ళ నుండి వణుకు పుట్టింది, శరీరం కంపించింది. కాని మరో క్షణములో లోలోన నవ్వుకున్నాను. ప్రభూ! శ్రీవేంకటేశ్వరా! మీరు నా ప్రభువు, నేను మీ సేవకుడిని, నాపై కోపగించుకొనుటకు మీకు పూర్తి అధికారమున్నది కాబట్టి కోపగించుకుంటున్నారని భావించాను. ఎలాగైతే ఒక భార్యను భర్త మందలించినప్పుడు, ఆ భార్య బయటికి భయపడినట్లు కనబడినా, లోన ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వినట్లు నేను ఆ విధంగా నవ్వుకున్నాను. మీకు నాపై అధికారమున్నది కాబట్టి మందలిస్తున్నారనుకుంటూ, నేను మీ సేవకుడిననే గర్వముతో ముసి ముసిగా నవ్వాను. ఈ మందలింపు నన్ను ఆనందానికి గురి చేసింది. కాని స్వామికి తెలియకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను. ఈ విధంగా నాలో నిద్రావస్థలో ఉన్న దాస్య భావాన్ని జాగృతం చేసి అనుభూతులను చదవమన్నారు.

మరోప్రక్క నా గత అనుభూతుల 6 పుస్తకముల కొరకు ఇల్లంతా వెతికాను, నేను ఎక్కడైతే భద్రపరిచానో అక్కడ లేవు. గుండె ఝల్లుమంది, చాలా చోట్ల వెతికాను, కనబడలేదు. మా ఇల్లు రినోవేషన్ సమయాన లేదా పిల్లల పెండ్లిళ్ళ సమయాన మార్చామా? అనే సంశయముతో ఇల్లంతా వెతికాము కాని ఎక్కడా కనబడలేదు. ఎంతో వేదన చెందుచూ స్వామివారికి మళ్ళీ శరణు జొచ్చాను. ఆర్తితో ప్రార్థించాను, వారిని ప్రసన్నుణ్ణి చేయ రకరకాలుగా ప్రయత్నాలు ఆరంభించాను. నేను నా జీవితంలో స్వామి ద్వారా పొందిన మొత్తం ఆస్తి ఇదేనని, అది పోతే సర్వం కోల్పోయినట్లుగా ఉన్నదని, నాకు మనశ్శాంతి లేదని బాధపడుచూ ప్రార్థించాను. చివరికి స్వామివారిని ప్రసన్నుణ్ణి చేసుకొనుటకు “ప్రభూ! నేను మీరు కోరినన్ని రోజులు 'శ్రీవేంకటేశం' మాసపత్రిక ప్రచురణను కొనసాగిస్తాను”, ఇది నా ప్రతిజ్ఞ, మీరు మాత్రము నేను కోల్పోయిన నా మొత్తం 6 అనుభూతుల పుస్తకాలను దొరికే విధంగా అనుగ్రహించమని ప్రార్థించాను. అవి నా ప్రాణంతో సమానమైన ఆస్తి అని, వాటిని చదువుతుంటే ఎంతో ఆనందిస్తానని, ఆ భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని వేడుకున్నాను.

కాని తేది 03-12-2020 వరకు ఎంత వెతికినా దొరకలేదు. మొత్తం ఆరు పుస్తకాలలో మొదటిది, రెండవది జిరాక్స్ కాపీలు, మూడవ దానిలో కొంత, నాల్గవది మొత్తం పోయాయి. అయిదవది, ఆరవది ఒరిజినల్స్ ఉన్నవి. తేది 18-08-2009 నుండి 24-02-2011 వరకు పొందిన అనుభూతులు లభించలేదు. చివరికి స్వామి ఆజ్ఞ ప్రకారం ఉన్న అనుభూతులను తేది 05-12-2020 నుండి చదువ ప్రారంభించాను. వీటిని చదువుచున్నప్పుడు నేను ఎంతో ఆనందించాను. స్వామివారి అనుగ్రహానికి పాత్రుణ్ణయ్యానని, ఆయన లీలలను చూసి మురిసిపోయాను. మరియు నా కర్తవ్యం, నా భవిష్యత్తు నడవడి ఏ విధంగా ఉండాలనే దానిని నిర్ణయించుకోవచ్చని భావించాను.

మొదటి సంకల్పంలో ఓడిపోయినట్లు గుర్తించుట

స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను మొదటినుండి చదువుచున్నాను. గతంలో నేను 16 సంవత్సరముల సేవా ఫలమును సమర్పించి బొట్టు పెట్టాను. కాని అప్పుడు (తేది 07-09-2018) నేను ఇంకా పాస్ కాలేదని చెప్పారు. నేను ఏ తప్పూ లేకుండా సేవ చేసినప్పటికీ స్వామివారు ఇలా ఎందుకన్నారో గ్రహించక, వారికి వీలున్నప్పుడు నా కోరిక తీరుస్తారని భావించాను. ఈ రోజు కార్తీక ఏకాదశి, శుక్రవారము, తేది 11-12-2020 నాడు మళ్ళీ ఒకసారి స్వామివారిని మనసారా స్మరించాను. సమస్త దేవతలను ఆహ్వానించాను. 2002 సంవత్సరం నుండి 2020 సంవత్సరం వరకు చేసిన అన్ని సేవల ఫలితాన్ని సమర్పించి అందరి దేవతల సమక్షంలో నా ప్రభు తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరునికి మరోసారి బొట్టు పెట్టాను. మరియు సదా గోవిందదాసుగా ఉండే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని, తప్పులను క్షమించమని వేడుకున్నాను. ప్రభూ! నేను నా శక్తి మేర సేవ చేశాను, ఇంతకంటే ఎక్కువ చేయలేను. పొరపాట్లు ఉండవచ్చును, వాటన్నింటిని క్షమించి నా జీవిత ధ్యేయమైన మీకు బొట్టుపెట్టుట అనే దానిని స్వీకరించి నన్ను ఆనందింప చేయండని వేడుకున్నాను.

రాత్రి వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూచాను, కాని లాభం లేదు. స్వామివారి నుండి ఎలాంటి స్పందన రాలేదు. నిజానికి 'నా' అన్నది నశింప చేసుకుని, యోగ్యత సాధించక ఓడిపోయాను. కాని ఆ సమయంలో ఈ విషయమును అర్థం చేసుకునే స్థితిలో లేను. నేను అర్థం చేసుకున్న క్రమం ఈ విధంగా ఉంది.

రోజుకు దాదాపు అయిదారు గంటల చొప్పున అనుభూతులను చదువుచున్నాను. ఇలా ఈ అనుభూతులను చదివే క్రమములో తేది 16-12-2020 రోజున నేను సంకల్పములో ఓడిపోయిన విషయమును గుర్తించాను. దుఃఖిస్తూ ఈ క్రింది విధంగా వ్రాసుకున్నాను.

తేది 17-12-2020 : ఎంతో బాధాతప్త హృదయంతో వ్రాస్తున్నాను. నేను నా స్వామికి 2002 సంవత్సరం నుండి 2018 సంవత్సరం వరకు 16 సంవత్సరాలు మొత్తం 111 కోట్ల జపసమర్పణ సంకల్పములో విఫలుడనైనాను. సంకల్పములోని అంశములను పూరించలేకపోయాను. ఇది సత్యము. నేను తర్కించుకొనిన సత్యము. మరియు గతంలో తేది 07-09-2018 రోజున, నేను ఇంకా పాస్ కాలేదని స్వామివారు స్వయంగా తెలిపారు. ఇంతకంటే ఋజువు ఏమి కావాలి? అందుకే ఒక్కసారి నా మనస్సంతా బాధతో నిండి, నరనరాలలోని రక్తం గడ్డ కట్టుకుపోయింది. పెద్ద బరువు మీద పడినట్లైంది. నాకిక లోకములో ఏమీ లేదనిపించింది. నా స్వామికి ముఖమును చూపెట్టుటకు సిగ్గుగా ఉన్నది. ఆయన ముందు తల దించుకుని ఉన్నాను. ఏమి చేయాలో తోచలేదు. నేను ఇన్ని ఏళ్ళ నుండి కోరుకున్న కోరిక దక్కకుండా పోయింది. స్వామివారిని బొట్టుపెట్టి ఇంటికి పిలిచే అత్యంత మనోహరమైన, ఈ జన్మలో సాధించదలచిన మహత్తరమైన

ఘట్టానికి నేను అనర్హునిగా అవడం నన్ను కలచివేసింది. జన్మ వ్యర్థమైనదనే బాధతో ఉన్నాను.

చివరికి దీనికి బాధ్యుణ్ణి నేను కానని, నా అదృష్టమే నాకు ఈ స్థితి కలిగించిందనిపించింది. నేను నా స్వామికి బొట్టుపెట్టి ఇంటికి పిలిచే అర్హతను కోల్పోయే విధంగా చేసింది. ఏ జన్మలో చేసిన పాపమో నన్ను ఈ విధంగా చేసిందని నన్ను నేను అసహ్యించుకున్నాను. ఈ క్రింది విధంగా ఓడిపోయానని గ్రహించాను.

నేను 2002 సంవత్సరం నుండి ప్రతి సంవత్సరం కనీసం 70 వేల మంది పాల్గొన్న 7 కోట్ల జపమును 16 సంవత్సరములు స్వామివారికి సమర్పించాలి. ఈ మొత్తం సేవలో ఒకటి కంటె ఎక్కువ తప్పులు ఉండకుంటే... స్వామివారు మా ఇంటికి వస్తానన్నారు. ఇది పందెం. మొదటి సంవత్సరం 7 కోట్లు సమర్పించినప్పటికీ అందులో 70 వేల మంది భక్తులు భాగస్వాములు కాలేదు. ఒకరు ఒకటి కంటే ఎక్కువ పుస్తకములు వ్రాయుటచే 70,300 పుస్తకములను పంచినప్పటికీ సంఖ్య తగ్గింది. కాని దయామయుడైన శ్రీవేంకటేశ్వరుడు అది మొదటి తప్పుని భావించి స్వీకరించాడు. ఈ లోటు తీర్చుటకు 70 వేల జప పుస్తకాల పంపిణీతో పాటు 'నమో వేంకటేశాయ' అనే రథమును తయారు చేసి హైదరాబాద్ నుండి తిరుపతి వరకు 25 రోజులు రథయాత్ర చేసి, వీలైనన్ని ప్రాంతాలు త్రిప్పుచు క్రతువులను వ్రాయిస్తూ భక్తులను ఈ 7 కోట్ల జపములో భాగస్వాములను చేయుదుము. ఈ విధంగా ప్రతి సంవత్సరం సంకల్పానుసారం 7 కోట్లు సమర్పించడం జరిగేది. ఇలా 2008 వరకు సమర్పించాము.

తేది 15-10-2008న మా అమ్మ చనిపోవునప్పుడు నా మూడవ వంతు పుణ్యమును ధారపోసి ఆమెకు వైకుంఠమును ప్రసాదించమని స్వామివారిని వేడుకున్నాను. 2008 సంవత్సరం వరకు నేను 6 పర్యాయాలు 7 కోట్ల జపమును సమర్పించాను. ఇందులో మూడవ వంతు అంటే... రెండు సంవత్సరముల ఫలితము మా అమ్మకు వైకుంఠ ప్రాప్తి కొరకు కేటాయించబడ్డది. నా దాంట్లో 2 సంవత్సరాలు తగ్గిందన్నమాట. ఈ విధంగా నా సంకల్పం పూరించుటకు 2018 సంవత్సరం కాకుండా 2020 సంవత్సరానికి పొడిగించబడ్డదన్న మాట. అందుకే 2018 లో 16 సంవత్సరాలు 7 కోట్లు సమర్పించానంటే స్వామివారు ఇంకా పూరించలేదని అన్నారు. ఆ తరువాత 2019, 2020 సంవత్సరాలలో కూడా 7 కోట్ల జపమును సమర్పించాను. కాని కరోనా-19 కారణంగా 2020 సంవత్సరంలో రథయాత్ర చేయకనే, 70 వేల మంది భక్తులు నిండకుండానే 7 కోట్లు సమర్పించాము. ఇలా 16 సంవత్సరాలు 7 కోట్ల జప సమర్పణలో మొత్తం 2 తప్పులు జరిగాయి. ఫలితంగా ఓడిపోయాను. ఇది నా యొక్క గత జన్మల పాపపు ప్రభావము వలన కరోనా రావడం, రథయాత్ర చేయకుండా చేసిందని, దానికి నేనే కారకుణ్ణని భావిస్తూ దుఃఖించాను. మొత్తం మీద సంకల్పములో విఫలుణ్ణైనాను. నిజానికి నేను సంకల్పంలో ఓడిపోయాననే విషయాన్ని నన్ను నేను గుర్తించుటకు నా గత అనుభూతులను చదవమని స్వామివారు చెప్పారని గ్రహించాను. స్వామివారు ఒక తప్పు కేవలం ఒకేసారి క్షమిస్తారు, రెండవసారి క్షమించరు. 2003 సంవత్సరంలో ప్రథమ 7 కోట్ల జపసమర్పణ జరిగినప్పుడు మరియు 2020 సంవత్సరంలో కూడా ఇదే తప్పు మళ్ళీ పునరావృతం అయింది. రెండవసారి నేను రథయాత్ర చేయలేక కాదు, కరోనా ప్రభావము వలన అయినప్పటికీ నేను నష్టాన్ని పొందాను. ఇది నా దురదృష్టముచే జరిగిందని భావించాను.

ఈ రోజు నేను ఓడిపోయాననే విషయమును స్వామివారికి తెలిపి క్షమించమని వేడుకున్నాను, మరియు సంకల్పాన్ని నెరవేర్చనందులకు తరణోపాయము ఏమైనా ఉంటే సూచించమని వేడుకున్నాను. నేను ఇప్పటి వరకు స్వామివారికి చేసిన సేవ పునాది నుండి లేచిపోయినట్లైనది.

నా దశ: స్వామివారు నా వెనుక ఉండి కళ్యాణాల కార్యక్రమమును నడిపిస్తున్నారు. అమ్మవారు కూడా కళ్యాణాలకు సమ్మతిని తెలిపారు. సేవక భావం జాగృతం చేశారు. ఎలాగైనా లక్ష్యాన్ని సాధించమన్నారు. మొదటి సంకల్పంలో ఓడిపోయినందులకు క్షమాపణలను కోరాను.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగా నైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురిస్తున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థిస్తూ ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన.

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
గోవిందదాసు (పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి)
ఇ.నెం.1-1-53, వీధి నెం.1. హబ్సీగూడ, హైదరాబాద్.
ఫోన్: 040-27175050, 93482 12354

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశానిర్దేశం

స్వామివారి 700 దివ్యలీలలు

1వ మరియు 2వ సంపుటములు

ఉచిత పంపిణి

ఆసక్తి కలవారు ఈ క్రింది అడ్రస్ నుండి నేరుగా పొందవచ్చును. లేదా పోస్టు ద్వారా పొందగోరు వారు పోస్టు ఖర్చుల నిమిత్తం సంపుటము ఒకంటికి రూ. 75/- లను ఫోన్‌పే / గూగుల్ పే / పేటీఎం ద్వారా 9348212354కు మీ అడ్రస్‌తో పాటు పంపి పొందవచ్చును.

శ్రీ వేంకటేశ్వర మహామంత్ర పీఠం

ఇ.నం. 1-1-53, వీధి నం.1, హబ్సిగూడ,
హైదరాబాద్ - 500 007. ఫోన్:040-27175050,
సెల్: 93482 12354 (మెసేజ్ మాత్రమే)

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని
దిశానిర్దేశం
స్వామి వారి దివ్య లీలలు

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హాట్ కాపీ కోరువారు **'శ్రీ వేంకటేశం'** మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.

☐ 2 సం॥	500-00
☐ 4 సం॥	1,000-00
☐ జీవిత చందా	5,000-00
☐ పోషకులు	10,000-00
☐ రాజపోషకులు	50,000-00

9348212354

నంబర్‌కు పేటీఎం / ఫోన్‌పే / గూగుల్ పే ద్వారా జమచేసి
మీ చిరునామాతోపాటు మాకు తెలపండి.
లేదా శ్రీ వేంకటేశం పేరుపైన ఎం.ఓ / డి.డి. / క్రాస్డ్ చెక్‌ను లేదా
Srivenkatesham A/c no. S.B. 11002191002593
(Ifsc Code: PUNB0110010) Punjab National Bank,
Habsiguda, Hyderabad లోచేరునట్లు,
ఆన్‌లైన్ ద్వారా కాని చెల్లించి మాకు తెలియజేయండి.

Paytm
PhonePe
Google Pay

మా చిరునామా: **శ్రీ వేంకటేశం,** ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక
ఇం.నెం. 1-1-53, వీధి నెం. 1, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్-500 007.
ఫోన్: 040-27175050, సెల్: 9348212354
Email: srivenkatesham@gmail.com
Visit: www.srivenkatesham.org